

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

ΜΕ ὀλίγας λέξεις. Ὁ περυσινὸς Τόμος τοῦ 1917, ὡς προεβλέπομεν, ἀφῆκε ζημίας. Ἐξήτμισε, μαζὶ μὲ τὸ μικρὸν κέρδος, καὶ μέρος τῶν ἐξόδων. Ἀλλ' ὁ ἀνὰ χεῖρας τόμος τοῦ 1918 ἐμφανίζεται ὑπὸ ἔτι χειροτέρας συνθήκας. Ἡ στέρησις τῆς ἐν Τουρκίᾳ ιδίως, Ῥωσσίᾳ καὶ Ῥουμανίᾳ κυκλοφορίας ἐξακολουθεῖ. Ἀπώλεια δὲ τοιαύτη, σημαίνει τὸν θάνατον τοῦ ἐν Ἑλλάδι φιλολογικοῦ βιβλίου.

Καὶ εἶνε, δυστυχῶς, αὐτὴ ἡ πικρὰ ἀλήθεια. Ἡ Ἑλλὰς ἢ ἐλευθέρα ἀδυνατεῖ νὰ συντηρήσῃ μίαν ἔκδοσιν, ὡς τὸ Ἡμερολόγιον.

Ἐκτὸς τούτου, καὶ ἡ ὑπερτίμησις τῶν ἐκδοτικῶν εἰδῶν, ἀγριωτέρα ἐφέτος. Ἀκόμη καὶ τὰ ταχυδρομικὰ ἐξοδα ὑψίσθησαν εἰς τὸ ὑπερεδιπλάσιον.

Δύο τρόποι ὑπεδεικνύοντο : ἢ νὰ διακοπῇ ἐντελῶς ἡ Ἐκδοσις τοῦ «Ἐθνικοῦ Ἡμερολογίου» πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀφεύκτου ζημίας, ἢ νὰ διπλασιάσωμεν τὴν τιμὴν αὐτοῦ.

Τὸ πρῶτον θὰ ἦτο λυπηρὸν ὅχι μόνον δι' ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ κοινὸν ποῦ τὸ ἀγαπᾷ καὶ τὸ ἀναμένει ἀνυπομόνως κάθε φορὰν.

Τὸ δεῦτερον θὰ ἦτο ἀφροσύνη, ἀφοῦ τὸ βιβλίον θεωρεῖται ἀκόμη ἐν Ἑλλάδι ὡς περιττὴ καὶ ἄσκοπος πολυτέλεια !

Ἐπρωτιμήσαμεν νὰ τὸ μικρύνωμεν εἰς ὄγκον καὶ ἔκτασιν. Κατὰ τὰ ἄλλα ἃς κρίνουν τὴν εὐσυνείδητον προσπάθειαν ἡμῶν οἱ ἀκραιφνεῖς του φίλοι.

Τίποτε ἄλλο.

Ἀθῆναι, 20 Νοεμβρίου 1917

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ
